

Sygn. akt V Ca 1296/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Bogusława Jarmołowicz-Łochańska

Protokolant : Urszula Widulińska

o rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.

przeciwko (...) Bankowi (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie

z dnia 29 grudnia 2021 r., sygn. akt XVI C 2605/21

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddala i zasądza od (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. na rzecz (...) Banku (...) S.A. w W. kwotę 1817 (tysiąc osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. zasądza od (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. na rzecz (...) Banku (...) S.A. w W. kwotę 1400 (tysiąc czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej, w tym kwotę 900,00 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 1296/22

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2021r Sąd Rejonowy zasądził od (...) Banku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. kwotę 8.045,96 zł (osiem tysięcy czterdzieści pięć złotych i dziewięćdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 kwietnia 2021 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2.317 zł (dwa tysiące trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Apelację od wyroku wniósł pozwany bank zaskarżając go w całości i zarzucając mu: 1.naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 233§1k.p.c. w zw. z art. 253 k.p.c. przez sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego w postaci dokumentów: umowy powierniczego przelewu wierzytelności, oświadczenia o zwolnieniu z tajemnicy bankowej, karty podpisów, dokumentu prywatnego pełnomocnictwa opatrzonego datą 25 marca 2021r. , co skutkowało błędnym uznaniem, że A. L. (1) zawarła z powodem ważną i skuteczną umowę powierniczego przelewu wierzytelności, złożyła oświadczenie o zwolnieniu z tajemnicy

bankowej oraz udzieliła powodowi pełnomocnictwa do złożenia oświadczenia wynikającego z art. 45 ustawy z dnia 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim;

2.naruszenie prawa materialnego tj.

-art. 509 k.c. w zw. z art. 510 k.c. w zw. z art. 6 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że A. L. (1) zawarła z powodem ważną i skuteczną umowę przelewu wierzytelności;

- art.. 99 k.c. w zw. z art./45 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim przez błędna wykładnię i przyjęcie, że pełnomocnictwo do złożenia oświadczenia woli o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego nie wymaga formy pisemnej;

-art. 98 k.c. w zw. z art. 99 k.c. w zw. z art. 45 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że A. L. (1) udzieliła powodowi pełnomocnictwa do złożenia oświadczenia woli;

- art. 104 k.c., art. 58 k.c., 45 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim w zw. z art. 720 k.c. w zw. z art. 49 ustawy o kredycie konsumenckim przez błędną wykładnię.

W konkluzji skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości z zasądzeniem na swoją rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W pierwszej kolejności zaznaczyć trzeba, że niniejsza sprawa rozpoznana została w postępowaniu uproszczonym, to zaś determinuje konieczność zastosowania określonych dla tego rodzaju spraw regulacji szczególnych, zwłaszcza dyspozycji przepisu art. 505¹³ § 2 KPC, zgodnie, z którym jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, to uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku

z przytoczeniem przepisów prawa. W dalszej kolejności trzeba mieć także na uwadze, że w postępowaniu uproszczonym apelacja ma charakter ograniczony, a celem postępowania apelacyjnego nie jest tu ponowne rozpoznanie sprawy, ale wyłącznie kontrola wyroku wydanego przez sąd I instancji w ramach zarzutów podniesionych przez skarżącego. Innymi słowy mówiąc, apelacja ograniczona wiąże sąd odwoławczy, a zakres jego kompetencji kontrolnych jest zredukowany do tego, co zarzuci w apelacji skarżący. Wprowadzając apelację ograniczoną, ustawodawca jednocześnie określa zarzuty, jakimi może posługiwać się jej autor i zakazuje przytaczania dalszych zarzutów po upływie terminu do wniesienia apelacji – co w polskim porządku prawnym wynika z art. 505⁹ § 11 i 2 KPC (tak w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów SN z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC Nr 6 z 2008 r. poz. 55). Tym samym w ramach niniejszego uzasadnienia poprzestać należy jedynie na odniesieniu się do zarzutów apelacji, bez dokonywania analizy zgodności zaskarżonego rozstrzygnięcia z prawem w pozostałym zakresie.

Przenosząc powyższe na grunt badanej sprawy Sąd Okręgowy stwierdza, że apelacja w była uzasadniona i skutkowałą zmianą zaskarżonego orzeczenia w postulowanym przez skarżącego kierunku, chociaż nie wszystkie postawione w niej zarzuty zasługują na podzielenie..

Za uzasadnione częściowo Sąd Okręgowy uznaje zarzuty naruszenia art. 233 k.p.c. w zw. z art. 253 k.p.c. , a w konsekwencji także zarzuty naruszenia 98 k.c. w zw. z art. 99 k.c. i w zw. z art. 45 ust. 1 k.c. podzielając pogląd skarżącego, iż w niniejszej sprawie złożone przez powoda pełnomocnictwo udzielone przez A. L. (2) powodowej spółce w dniu 25.03.2021 r. za pośrednictwem platformy elektronicznej A. nie mogło wyrzucić zamierzonych skutków prawnych w postaci upoważnienia do złożenia oświadczenia materialnoprawnego o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego. Bezspornym między stronami było, że takie oświadczenie zostało złożone przez powódkę pozwanemu bankowi w dniu 30 marca 2021 r. z powołaniem się na udzielone pełnomocnictwo.

Skarżący ma bowiem rację , że treść dokumentu pełnomocnictwa jednoznacznie wskazuje , iż jest to pełnomocnictwo o charakterze ogólnym. Nie została w nim bowiem ani powołana sporna umowa ,ani nie został wskazany

pozwany bank jako dłużnik . Z jego treści wynika bowiem, iż upoważnia ono powódkę do złożenia oświadczenia wynikającego z art. 45 ustawy z dnia 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim, przewidującego sankcję tzw. kredytu darmowego oraz do jego dalszego wykorzystania w kontaktach z właściwymi podmiotami zarówno w postępowaniu przedsądowym, jak i w postępowaniu sądowym w szczególności poprzez przesłanie złożonego oświadczenia do kredytodawcy. Pełnomocnictwo to nie zostało własnoręcznie podpisane przez kredytobiorcę, a jedynie zostało złożone za pośrednictwem platformy A..com.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko pozwanego, że złożenie takiego podpisu nie spełnia wymogu podpisu kwalifikowanego oraz nie spełnia wymogu co formy zastrzeżonej dla pełnomocnictwa ogólnego. Zgodnie z art. z art. 99 § 2 k.c. pełnomocnictwo ogólne powinno być pod rygorem nieważności udzielone na piśmie. Zgodnie z art.78 §1 k.c. do zachowania zwykłej formy czynności prawnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli. Zaś w myśl art. 78¹ §1 k.c. do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem złożonym w formie pisemnej.

W ocenie Sadu Okręgowego rozpoznającego sprawę zgodzić się należy ze skarżącym bankiem, że pełnomocnictwo udzielone przez pożyczkobiorcę powodowej spółce do złożenia oświadczenia w trybie art. 45 ustawy o kredycie konsumenckim wymogów co do formy przewidzianej dla pełnomocnictwa ogólnego nie spełnia , a zatem złożone oświadczenie jest oświadczeniem nieważnym . Pełnomocnictwo ogólne nie zostało złożone na piśmie a tym samym zgodnie z art. 99§2 k.c. jest nieważne . Tym samym nie można było uznać jak uczynił to Sąd pierwszej instancji, że oświadczenie o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego zostało skutecznie złożone. Umowa cesji załączona do akt sprawy nie uprawniała cesjonariusza do złożenia oświadczenia woli o charakterze prawokształtującego . Sam powód zresztą uprawnienia do złożenia takiego oświadczenia nie wywodził z treści umowy cesji , a powoływał się składając sporne oświadczenie, na treść udzielonego pełnomocnictwa. Podmiotem uprawnionym do złożenia oświadczenia pozostawał zatem konsument – kredytobiorca , dlatego do złożenia oświadczenia woli w jego imieniu o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego w jego imieniu potrzebne było pełnomocnictwo, które w niniejszej sprawie zostało wolą stron udzielone jako pełnomocnictwo ogólne . Ze względu na brak formy pisemnej przewidzianej, pod rygorem nieważności, dla tego typu pełnomocnictwa, co słusznie podnosi skarżący, nie mogło ono wywrzeć zamierzonego skutku w postaci złożenia skutecznego oświadczenia o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego. Z powyższych względów uwzględnienie powództwa nie było możliwe i należało je oddalić jako niezasadne. Powódka nie wykazała też wysokości dochodzonego roszczenia w zakresie niewypłaconej kwoty prowizji.

Z powyższych względów zaskarżony wyrok podlegał zmianie jak w jego sentencji na podstawie art. 386§1k.p.c.

O kosztach postępowania za obie instancje orzeczono zgodnie z jego wynikiem, obciążając nimi powódkę jako przegrywającą sprawę.

Niezasadne są natomiast w ocenie Sądu Okręgowego zarzuty dotyczące naruszenia prawa materialnego w postaci art. 509 i 510 k.c. Ocena umowy cesji zawartej pomiędzy powódką a pożyczkobiorcą, dokonana przez Sąd pierwszej instancji jest bowiem prawidłowa i zasługuje na aprobatę. Nie podzielenie powyższego zarzutu nie ma wpływu na wydane w sprawie rozstrzygnięcie.